

Datorită implementării la scară mare a descoperirilor din chimie, biologie și a tehnologiilor aplicate (electronică, laser), dezvoltarea rapidă a medicinei în secolul al XX-lea a fost miraculoasă, promițătoare pentru rezolvarea unora dintre cele mai dureroase probleme din istoria omenirii.

Cu toate acestea, de la “deceniile de înfruntare” (1960-80), au mai fost voci protestatare care puneau sub semnul întrebării însăși “strategia” medicinei tradiționale - de a suprima simptomele fără să trateze cauzele lor – și expuneau gravele efecte secundare ale tratamentului mai ales în cazul medicamentelor de sinteză introduse masiv în practica medicală după al Doilea Război Mondial.

De atunci a crescut constant interesul pentru metode așa-zis alternative de tratament, care încă se dezvoltă în ciuda obiecțiilor venite din partea medicinei tradiționale. Printre aceste metode alternative se numără și homeopatia, o abordare care era cunoscută în cea mai mare parte a lumii occidentale înainte și în timpul Sec. al XIX-lea înainte să cadă în uitare în Sec. al XX-lea.

A fost nevoie de un grec, George Vithoulkas, pentru ca homeopatia să fie readusă la viață și să-i fie redat locul în lume ca o ramură mai mică dar la fel de importantă a medicinei, și pentru ca ea să lupte pentru recunoaștere și pentru readucerea ei la forma inițială, aceea de individualizare a tratamentului pentru fiecare pacient. Distins cu Premiul Nobel Alternativ (Right Livelihood Award) pentru contribuția sa, profesor emerit al Universității Egee și al Academiei de Științe Medicale de la Moscova și Kiev, doctor de onoare al mai multor facultăți de medicină, George Vithoulkas este și fondatorul Academiei Internaționale de Homeopatie Clasică de pe insula Alonissos, ceea ce face din Grecia centrul mondial al homeopatiei.

Cu ocazia republicării cărții sale “Noua dimensiune a medicinei” la editura Patakis Publications, George Vithoulkas a acceptat cu amabilitate să răspundă la întrebările venite din partea Athens News Agency – Macedonian Press Agency (ANA-MPA).

Dimitris Konstantakopoulos îl interviuează pe George Vithoulkas.

- Domnule Vithoulkas, în cartea dumneavoastră susțineți că medicina convențională a eșuat în misiunea ei de a preveni sau trata boala cronică, și că ea este principalul responsabil pentru înrăutățirea sănătății oamenilor. De ce spuneți asta? Susținătorii medicinei convenționale vor susține contrariul – că a făcut minuni, că a crescut dramatic speranța de viață.

Ca să vă răspund la o asemenea întrebare ar fi nevoie de o carte întreagă, dar cărticica asta pe care am scris-o ar putea să vă dea câteva idei.

Ce vreau eu să spun este că medicina convențională a eșuat în abordarea terapeutică. A făcut progrese foarte mari în chirurgie și în domeniul tehnologiei, însă a luat-o pe calea greșită în ceea ce privește abordarea terapeutică, adică folosirea și adesea excesul de medicamente sintetizate chimic și hormoni pentru a combate în special boli cronice.

Este foarte adevărat că a crescut speranța de viață, dar în același timp a degradat sănătatea în general și calitatea vieții.

- Ne puteți explica?

Ceea ce știm acum este că bolile cronice grave pot fi supresate dar nu vindecate. Dar supresarea simptomelor împinge procesul bolii mai profund în interiorul organismului, adică la nivelul emoțional și mental.

- Dați-ne, vă rog, un exemplu.

O persoană care primește un tratament supresiv pentru o boală cronică riscă să îi apară tulburări mentale și emoționale cum ar fi iritabilitate extremă, stres, depresie, probleme de natură sexuală care inițial nu par să interfereze cu viața personală și profesională, dar în timp acea tulburare se va concentra din ce în ce mai mult la nivelele mental și emoțional și, dacă vreți într-un mod malefic și perfid, subminează starea generală de sănătate a acelei persoane. În ultimele decenii, aceste efecte și-au făcut apariția în țările dezvoltate unde aproape toată populația a ajuns să sufere de vreo formă de deviație sau tulburare mentală.

- Ce le-ați răspunde celor care susțin că homeopatia și tratamentele alternative în general sunt o formă riscantă de înșelătorie? Dintre alternativele existente, în afară de homeopatie, pe care le susțineți și pe care le respingeți sau nu le considerați eficiente?

Asemenea simplificări denotă superficialitate și dorința de a impresiona prin senzațional. În ziua de azi există sute de așa-zise alternative terapeutice care nu tratează nimic dar îi duc în eroare pe cei cu un mental mai slab și pe cetățenii țărilor dezvoltate cu mai puțină educație. Această mentalitate de “general valabil” care presupune punerea la un loc a tuturor acestor terapii cu anumite forme serioase de medicină alternativă cum sunt homeopatia, acupunctura, osteopatia, presopunctura, nutriția, igiena fizică – care sunt toate abordări terapeutice confirmate și validate – creează confuzie. Iar această confuzie servește interesele altor persoane, nu ale pacienților care se rătăcesc prin acest labirint de opțiuni. Desigur, după cunoștința mea, fiecare dintre sistemele terapeutice pe care le-am menționat are rezultate în anumite condiții. Specialitatea mea este homeopatia, pe care o consider forma cea mai organizată și eficace opțiune terapeutică și care, probabil, acoperă cea mai mare varietate de boli. Cu toate acestea, nu ar trebui să lăsăm impresia că homeopatia poate trata orice sau că este o practică facilă.

- Continuați să rămâneți la fel de aspru în a critica folosirea antibioticelor, a penicilinei și a cortizonului, printre altele. Dar nu sunt acestea medicamentele minune, mijloacele necesare de a trata infecțiile? Ce ne-am face fără ele?

Este adevărat că de multe ori aceste medicamente pot salva viața într-un caz de infecție gravă, dar asta nu înseamnă că pacientul care le ia nu va avea de suferit de pe urma efectelor secundare, iar ele l-ar putea afecta întreaga viață. Însă în boala cronică lucrurile stau mult mai rău. Când își face apariția o boală cronică, sfatul medicului este ca pacientul să se împace cu ideea că se va confrunta cu această boală toată viața și va lua medicamente care nu vindecă aproape niciodată dar ameliorează simptomele.

Mai ales în asemenea situații homeopatia poate interveni și restabili echilibrul pierdut al corpului în așa fel încât pacientul să nu mai depindă de medicamente de sinteză.

- Nu sunteți singurul care critică bazele îngrijirii medicale și modul de organizare al acesteia. Cu toate acestea și în pofida promovării unor idei ca ale domniei voastre, lucrurile nu s-au schimbat suficient. Cum vă explicați acest lucru?

Este un întreg sistem medical stabilit de medicina convențională care nu se poate dărâma de la o zi la alta. Acest sistem va cădea la un moment dat, desigur, fiindcă el nu se bazează pe o practică umană a medicinei, aceea de a-și concentra eforturile asupra sănătății oamenilor. Interesele industriei farmaceutice, ambițiile savanților din medicină, precum și competiția dintre ei, setea de bani și glorie sunt atât de puternice încât interesul autentic pentru o medicină umană este pus pe un loc secundar. Vorbim despre sistemul de sănătate convențional în mod general, dar desigur nu ar trebui să uităm că doctorii, mai ales cei care lucrează în spital, se sacrifică pentru a-și ajuta pacienții în fiecare zi.

- În cartea dumneavoastră descrieți egoismul extrem drept generator de boală. Această poziție pare să fie opusul perfect la sensul general acceptat în societate. Nu cumva mergeți prea departe în această descriere?

Această părere vine din experiența mea de mii de cazuri tratate. În timpul conversației despre istoria lor medicală am descoperit rolul pe care îl are egoismul în generarea unei boli. De exemplu, o persoană egoistă este afectată mult mai repede și mai sever decât o persoană modestă. O persoană care crede că știe totul va deveni obiectul disprețului altor persoane la un moment dat, se va simți rănită profund iar suferința va fi și ea profundă și intensă; stresul provocat de o insultă va fi enorm pentru o persoană egoistă, și chiar sunt șanse mari ca persoana să capete o boală cronică la care avea predispoziție. Sigur, egoismul nu declanșează de unul singur o boală cronică inerentă, dar constituie un factor important. Cu siguranță putem spune că o anumită doză de mândrie este sănătoasă și utilă în sensul în care menține sentimentul de demnitate.

- După părerea dumneavoastră, care este relația dintre autoritatea morală umană, starea mentală/spirituală și sănătatea fizică?

Cu cât o persoană este mai cu picioarele pe pământ, modestă și prietenoasă, cu atât mai mic este riscul de îmbolnăvire din cauza stresului generat de nedreptate, răutate și insulte. O persoană care a învățat să ierte chiar și când a fost nedreptățită în mod flagrant, se protejează de reacția de declanșare a unei boli cronice la care corpul are deja o predispoziție – o boală pe care oricine o poate avea în orice moment al vieții, dar mai ales atunci când sistemul imunitar este afectat de emoții negative puternice.

- Cum explicați faptul că oamenii pe care societatea îi consideră mai puțin morali – ca, de exemplu, politicienii, dacă e să ne luăm după sondajele de opinie și presa – par să aibă o capacitate remarcabilă de supraviețuire? Până la urmă, cine supraviețuiește, cei buni sau cei răi?

Aceasta este o întrebare interesantă care m-a preocupat și pe mine în mod special. După părerea mea, lupta pentru putere presupune oameni puternici, sănătoși de la mama lor. Vedeam înainte tipul ăsta de oameni așa-zis solizi în familiile de oameni politici, în care tatăl se bucură de succes financiar și social pe merit dar odată ajuns la putere el vrea să păstreze puterea pentru totdeauna și încearcă să-și asigure autoritatea și bogăția pentru toți urmașii lui. Odată ce pune mâna pe putere el dorește să și-o mențină mereu, nu numai pentru el însuși, ci și pentru copiii lui, iar conflictul interior începe din conștiința lui și se termină atunci când el reușește să reducă la tăcere vocea conștiinței ca să nu-l mai deranjeze. Din acel punct începe declinul subtil al corpului. Primele semne sunt stresul, fobiile, atacurile de panică, iar apoi, mai târziu, apare și patologia fizică. Atâta vreme cât un politician se lasă condus de idealul de a-și salva țara, este în siguranță din punctul de vedere al sănătății, iar personalitatea lui evoluează. Cu cât un politician se lasă condus de propriile interese, cu atât mai puțin îl interesează soarta oamenilor și cu atât mai jos decade, mai întâi în cariera politică, iar apoi la nivel mental și fizic. De aceea, politicienii care s-au născut cu privilegiul unei sănătăți bune ajung corupți și bolnavi, la mila unei societăți degenerate la care ei înșiși și-au adus contribuția. Vorbim, desigur, de politicienii care sunt în exercițiul puterii. Cei care au ocolit acest sistem, cum au făcut Ioannis Kapodistrias sau Nikolaos Plastiras, au ajuns asasinați sau ostracizați.

- De obicei, când te îmbolnăvești ești bombardat cu informații directe și indirecte, precum și apeluri din partea medicilor sau a mass mediei. După părerea dumneavoastră, ce ar trebui să facem pentru a ne orienta în acest mediu în care domnește confuzia?

Trebuie să rămâi obiectiv, să nu te lași pradă reclamelor strălucitoare și să nu căutăm banii făcuți ușor și ascensiunea rapidă pe scara socială – doar atunci vom putea judeca și vom putea evalua corect fenomenele contemporane, doar atunci vom reuși să ne menținem sănătoși și să luăm deciziile corecte. Bunicii noștri erau astfel de oameni. Un exemplu de persoană profundă, sănătoasă și corectă este Academicianul grec Konstantinos Despotopoulos, un om extraordinar care a împlinit deja 103 ani, precum și câțiva prieteni de-ai domniei sale pe care îi menționează în interviuri (notă: interviul cu dl. Vithoulkas a avut loc înaintea morții lui Kon. Despotopoulos). Toți grecii din ziua de azi ar trebui să-i asculte interviurile dacă vor să vadă un om cu adevărat sănătos. Oamenii de calibrul lui sunt din ce în ce mai rari în timp ce alții, majoritatea, vor fi afectați din ce în ce mai mult de o cultură a degenerării care înșală ființa umană și o degradează.

- Cum vedeți situația actuală și criza din sistemul de sănătate grecesc? Ce ar trebui făcut? Cum ar putea homeopatia și alte metode alternative să scoată sistemul din criză?

Cum vă puteți aștepta să aveți un sistem de sănătate puternic într-o țară ca Grecia, atât de bolnavă și uzată? Dacă peisajul politic nu se schimbă drastic, nu există soluții reale pentru sistemul de sănătate.

Acum întregul sistem este împins către o privatizare generală și numai cei care au mijloace financiare au acces la medici și medicamente. Restul, nu se știe...

Întregul context global de comportament inuman extrem, de cruzime și barbarie arată direcția în care sunt duse lucrurile de către cei care sunt la cârma dezvoltării mondiale. Pe ei nu îi interesează să construiască sisteme solide de sănătate fiindcă ei

își vor permite mereu cei mai buni doctori și cele mai bune medicamente. Restul vor continua să-și pună aceeași întrebare: cât va deveni această societate una umană?

- Spuneți-ne câteva cuvinte despre cartea dumneavoastră.

Cartea pune mai multe întrebări decât dă răspunsuri despre aspectele esențiale legate de sănătate. Într-o bună zi vor veni și răspunsurile complete, atunci când noi toți ne vom da seama că fericirea și sănătatea nu se află în bani sau putere, ci în grija și dragostea față de aproapele nostru.